

De Amerikaanse aanval op de nucleaire locaties in Iran kwam hier in Israël als een verademing

Posted on 26 juni 2025 by Willem Dercksen

Een paar dagen voor de aanval van Israël op Iran begon, ontmoet ik bij vrienden in hun kampement op strand H. een Joodse vriendin uit Amsterdam die hier op familiebezoek was (net op tijd weg). 'Als je in Nederland iets over Israël wilt vertellen', zo praat ze me bij, 'moet je eerst zeggen dat je tegen oorlog en geweld bent en niets liever wilt dan vrede, vervolgens dat je het vreselijk vindt wat de mensen in Gaza overkomt, en daarna dat je het ook niet eens bent met alles wat Netanyahu doet en zegt.' Dat u dit als lezer ook maar van mij weet, al lijkt me deze 'politieke correctheid' voor de meeste lezers van *Wynia's Week* een overbodig intro.

Andere koek

De raketten uit Iran zijn andere koek dan die uit Gaza, Jemen of Libanon. Juni, vrijdag de dertiende kwamen de eerste. Of om precies te zijn: de eerste dit jaar. Een salvo van ruim negentig ballistische raketten, de meeste werden onderschept, en

een paar hits. Tal van gewonden en veel materiële schade. De volgende dag ging het erger mis. Een directe hit doodde in het Arabische stadje Tamra drie vrouwen en een kind. Ze zaten in een *safe room*, maar die zijn niet bestand tegen voltreffers, zoals een paar dagen later wederom bleek in Ramat Gan. Inmiddels zijn er 28 mensen omgekomen door Iraanse raketaanvallen, de meesten in de eerste dagen nadat de Iraanse vergeldingsacties begonnen.

De meeste salvo's uit Iran worden tijdig gesignaleerd. Een app op je telefoon laat je weten dat je snel een schuilkelder moet opzoeken of, als die niet in de buurt is, een *protected space*. Wij hebben geen safe room, maar de eerste dagen waren 10 à 15 minuten genoeg om naar de schuilkelder van het dorp te gaan of naar vrienden die er wel een hebben. Tot we een keer met zijn vieren net in de auto zaten en de sirenes al begonnen te loeien. Thuis zochten we sindsdien een plek in een hoek waarheen geen gebroken glas kan vliegen en waar een eventueel neervallend stuk van het plafond niet als eerste zal belanden. Op zulke momenten verheug ik me maar in enige kennis van statistiek.

Het doel van de aanvallen op Iran was niet om het regime aldaar omver te werpen, maar om te voorkomen dat Iran over atoomwapens kan beschikken. Vlak voor de Israëlische aanval op Iran begon, maakte het Internationale Atoomenergieagentschap (IAEA) wereldkundig dat Iran bijna voldoende verrijkt uranium had om atoombommen te kunnen maken. Het '*Death to America, death to Israel*' is in een groot deel van de wereld vaak als folklore afgedaan, maar is hier al vele jaren uiterst serieus genomen. De Amerikaanse aanval met B2-bommenwerpers kwam in Israël dan ook als een verademing daar de eigen luchtmacht technisch niet in staat is de nucleaire locaties grondig te vernietigen.

'De Israëlische aanval op Iran valt niet onder het recht op zelfverdediging en strookt dus niet met het internationaal recht' lees ik al snel na het begin van de aanval in een voormalige Nederlandse kwaliteitskrant. Het is een preventieve aanval, terwijl, aldus Marieke de Hoon, universitair hoofddocent aan de UvA, de Verenigde Naties ooit 'is opgericht om het patroon van preventieve aanvallen te doorbreken'. Nog even terzijde dat hierover in het Handvest van de VN en het Statuut van het Internationaal Gerechtshof met geen woord gerept wordt, dunkt mij dat als de Israëlische aanval strijdig zou zijn met het internationaal strafrecht het van tweeën één is: Of de aanval kan niet door de beugel of het internationaal strafrecht is niet meer geheel bij de tijd, al vrees ik dat deze laatste gedachte aan de Universiteit van Amsterdamistan vloeken in de kerk is.

De motie-Piri

Mijn Nederlandse *roots* willen de laatste tijd wel vaker pijn doen. Zo kwam de motie-Piri van GroenLinks-PvdA, waarmee om een volledig wapenembargo tegen Israël werd gevraagd, hard aan. Gelukkig stonden een aantal prominente oudgedienden op, al wil ik nog wel wat afdoen aan de bewoordingen van hun weggestemde tegenmotie. 'Overwegende dat (...) het volstrekt verwerpelijk beleid van de regering Netanyahu bestreden dient te worden (...)' lijkt me geen taalgebruik dat je jegens een bevriend staatshoofd gebruikt en is ook wel heel zwaar aangezet ('volstrekt verwerpelijk', niets goeds?).

Verder klopt het dat het wegvallen van de raketverdediging zou kunnen leiden tot 'tienduizenden extra (...) burgerslachtoffers, zowel Palestijnen, Israëlische Arabieren, Druzen, Christen[en] als Joodse Israëli's', maar het gebruik van het hiervoor door mij weggelaten woord 'onschuldige' is onzin. Om het bij de Joodse Israëli's te houden ... onschuldig? De aanval op Iran is massaal verwelkomd. Velen denken dat het land hierdoor veiliger is geworden. Net zomin als het merendeel van de bewoners van Gaza geen schuld heeft aan de rampspoed die zich daar voltrekt, hebben de Joodse Israëli's geen schuld aan de aanvallen op Iran. Integendeel en met trots.

'Jullie waren medeplichtig'

Tijdens de bijeenkomst van de Veiligheidsraad van de VN op 22 juni naar aanleiding van de aanval op Iran verwoordde Israëls ambassadeur Danny Danon aldaar het sentiment. Vrij vertaald: 'Afgelopen nacht veranderde de loop der geschiedenis. De VS, de leider van de vrije wereld, nam de grootste existentiële bedreiging van de vrije wereld weg. Dat was geen vrije keuze, maar noodzaak (...) een gerechtvaardigde aanval.'

Om vervolgens de landen toe te spreken die deze aanval veroordelen. 'Waar waren jullie toen Iran zich haastte kernbommen te maken? Waar waren jullie toen Iran uranium verrijkte tot ver boven het niveau dat nodig is voor civiel gebruik? Toen het ondergrondse fortificaties bouwde om onze uitroeiing voor te bereiden? Waar waren jullie toen Iran onderhandelingen tot theater degradeerde en bedrog tot strategie verhief? Jullie waren stil. Jullie waren medeplichtig. Jullie waren bang. Jullie waren toeschouwers.'

Niet alleen het sentiment is hier anders dan elders, ook het gedrag. Ontvluchten mensen doorgaans oorlogsgebieden als ze de kans krijgen, hier stelden de naar schatting 150.000 in het buitenland gestrande Israëli's vrijwel alles in het werk om zo snel mogelijk terug te komen. Dat was op 7 oktober zo en ook nu weer. 'Ask Greta' leerden sociale media als antwoord op de hoe-vraag. Er kwamen ook werkelijk Israëli's vanaf Cyprus per jacht terug. Twee jachten haalden het niet en moesten door de marine aan land worden gebracht. Niet vermeld is of deze opvarenden ook een broodje pastrami kregen.

Niet meer alleen militaire doelen

Kort na de aanval van de VS lieten Israëlische bronnen doorschemeren bereid te zijn de bombardementen op Iran te staken. Israël meent zijn doelen – het wegnemen van de dreiging van kernraketten en ballistische raketten – bereikt te hebben. Tot er een akkoord kwam, ging de Israëlische luchtmacht nog onverdroten voort. '3½ uur uit en thuis naar Teheran' vertelde S., de moeder van een F35-piloot. Niets vergeleken met de 32 uur die de Amerikaanse B2's onderweg waren.

De laatste Israëlische aanvallen betroffen niet meer alleen nucleaire en lanceerinstallaties en plekken waar raketten geproduceerd worden. Het hoofdkwartier en commandocentrum van de Iraanse Revolutionaire Garde werden getroffen en militaire vliegtuigen vernietigd. En veel minder strategisch, maar niet onbeduidend: de 'Countdown to Israel's destruction'-klok op het Palestinaplein in Teheran is niet meer en de entree tot Teherans beruchte Evin-gevangenis, waar de door het regime meest gevreesde politieke gevangenen en inwoners met een dubbele nationaliteit vastzitten, zo niet gemarteld worden, is gebombardeerd.

Dinsdagmorgen werden we – hopelijk voor het laatst – vroegtijdig uit onze slaap gehaald door het alert op onze telefoons en even later de sirenes. Op de telefoon lazen we dat om 07.00 uur een bestand zou ingaan. Het mocht vier inwoners van Be'er Sheva niet meer baten. Een voltreffer maakte een einde aan hun leven. Later in de ochtend kwam er weer een Iraanse raket en dreigden meer aanvallen over en weer tot Trump een verlossend woord sprak. 'Don't know what the f*ck they're doing' en 'I'm unhappy if Israel is going out this morning because of one rocket that didn't land, that was shot perhaps by mistake, but didn't land'.

Uiteindelijk is Trump hier de baas. Tijdens zijn telefoongesprek met Netanyahu kregen de al opgestegen F35's opdracht rondjes te gaan vliegen tot ze even later

werden teruggeroepen. Als geste stond Trump toe dat één jet nog een Iraanse radarinstallatie in puin mocht gooien.

Alle restricties ingetrokken

Het leven hernam hierna in no time zijn beloop. *From zero to hundred*. Alle restricties zijn ingetrokken. Drukte op de wegen, reisbureaus worden platgebeld om vakanties te boeken, de cafés zijn weer vol, Ben Gurion Airport is open. El Al begint een luchtbrug om gestrande Israëli's op te halen en verschillende luchtvaartmaatschappijen, waaronder Fly Dubai en een Chinese maatschappij, hebben aangekondigd weer op Tel Aviv te gaan vliegen. Laten we hopen dat het bestand standhoudt en een vervolg krijgt in een langdurig atoombomvrij Iran.

Wynia's Week verschijnt drie keer per week, **156 keer per jaar**, met even onafhankelijke als broodnodige artikelen en columns, video's en podcasts. U maakt dat samen met de andere donateurs mogelijk. Doet u weer mee? Kijk [**HIER**](#).
Hartelijk dank!